

Imprekáció

*Nincs nincsen imádság papíron
fogott lélek szóban
Mégis hogy rámismerj csak írom
magamat Úram versbe szórtan
Nézésed hullt szirom*

*Nem épült fel jaj ifjúságom
fekszik arcom fűben
Hiányom árnyék asszonyarcon tárgyon
Csak ami lenni volnék hüen
nincs más igazságom*

*Magányosságomat szégyel'em
csontomig nyűtt ruhám
Rongyok rajtam hűség szerelem
és folt hátán folt ország-hazám
Népben nemzettelen*

*Allok hát előtted egymagam
torkom s kezem száraz
Gyűröm gyűrögetem bár szavam
nincsen bennem Úram alázat
Égek vallástalan*

*Harang nyelve jár a Hold a Nap
veri a vas eget
Éghatárom egykor tanyai harang
jajgató bronz életünk felett
Jajgat Erdély alatt*

*Nincs nincsen imádság papíron
fogott lélek szóban
Mégis hogy rámismerj csak írom
magamat Úram versbe szórtan
Nézésed hullt szirom*

*Kivel társalkodom mind halott
fenn a szó dudvállik
Véres tejjel csillag szoptatott
kölykét az éber hallgatásig
Üvöltve hallgatok*

*Nem épült fel jaj ifjúságom
fekszik arcom fűben
Hiányom árnyék asszonyarcon tárgyon
Ami csak lenni volnék hűen
nincs más igazságom*

*Magányosságomat szégyel'em
csontomig nyűtt ruhám
Rongyok rajtam hűség szerelem
és folt hátán folt ország-hazám
Nemzetben néptelen*

MARKÓ BÉLA

Mint felborított kaptárból

*Mint felborított kaptárból a méhek,
úgy árad lelkemből a rossz harag,
a hajdan szorgos, mézgyűjtő szavak
most olthatatlan gyűlöletben égnek,*

*mert veszni látom már a drága mézet,
és sírva nézem az édes sarat,
ha csorgó lépem a földre szakadt,
s a fullánkokban gyűl a gyilkos méreg,*

*míg száll a versem, mint felbolydult felleg,
kering vakon a dől kaptár felett,
s megmarná már a mennyei kezét,*

*mely nincs sehol, s hely sincs, hol megpihenhet,
hát ingázik csak ég és föld között,
ki egykor célját tudva röpködött.*

Marosvásárhely, 1989. május